

finansielle Oversigt ved Klædningsstykker, ville De se, at dér mener man, at vore Ændringsforslag baade forhøje Ministerens Forslag med 200,000 Kr. og nedsætte det med 49,000 Kr. Det forstaar De let, maa være en Fejl; begge Dele kunne ikke være Tilfældet. Jeg beder ærede Medlemmer stryge begge disse Tal. Vore Ændringsforslag, som de nu foreligge, ville paa dette Punkt, med Hensyn til Klædningsstykker, altsaa Konfektionsindustri, blive staaende paa samme Standpunkt som Udvalgsflertallet, maaske dog komme lidt ned derunder, idet vi nedsætte Tolden paa Manufakturvarer noget ud over, hvad Flertallet gør, og det vil vel ogsaa paavirke Statskassens Indtægter af Konfektionsvarer noget. Men det vil være umuligt at gøre dette op. Der kan man altsaa godt skrive Nul paa begge Sider af Stregen.

Som jeg allerede har bemærket, foreslaa vi en Værditold gennemført over hele Linien for Manufakturvarer, dels 2, dels 3, dels 5 og dels 10 pCt., i et enkelt Tilfælde foreløbig 12 pCt. Der er naturligvis fra vort Standpunkt en naturlig Lyst til at nedsætte Garnet saa meget som muligt, helst gøre Garn helt toldfrit, hvad der i høj Grad vilde lette Manufakturindustrien, idet Garnet er Raastof for denne Industri. Vi have dog ikke turdet fuldstændigt stryge al Told paa Garn, og navnlig for noget Garns Vedkommende, især Bomuldsgarnet, ere vi bleve staaende væsentlig ved, hvad Flertallet foreslaar. Vi foreslaa en Værditold paa 10 pCt., og det stemmer nogenlunde med, hvad Flertallet foreslaar ved Vægttolden. Det ligger i, at Manufakturindustrien selv sætter Pris paa, at der fabrikeres Garn her i Landet. Det er ikke blot Fabrikkerne, der gøre det. Det er jo saa naturligt, da de for en stor Del ere Aktionærer i Spindierne her i Landet, og skønt de som Klædefabrikkerne ere interesserede i, at Garnet er billigt, ere de tillige som Aktionærer i Spindierne interesserede i, at det er dyrt, og som Klædefabrikkerne kan det saa være dem det samme. Men ogsaa Arbejderne i Faget ønske, at saa meget Garn som muligt fabrikeres her i Landet, fordi det er bedre Garn og forfærdiges saadan, som Klædefabrikkerne kunne bruge det. Det danske Garn er nemlig bedre, indpasset efter deres Arbejdsmaade og Maskiner end det udenlandske. Vi have taget meget nænsomt derpaa, især paa den største Position, Bomuldsgarn. Andet Garn have vi nedsat noget mere, og det Garn, der slet ikke fabrikeres her i Landet, have vi gjort told-

frit, og vi have ogsaa derom faaet udtrykkelig Anmodning fra Arbejderne indenfor Tekstilindustrien. Det gælder saaledes Kamgarn, der ikke fabrikeres her i Landet. Derved vil ingen bestaaende Industri generes, men Manufakturindustrien vil lettes i sine Vilkaar.

Maa jeg i denne Forbindelse sige, at vi naturligvis under vort Arbejde jævnlige have søgt at skaffe Oplysninger fra Arbejderne i vedkommende Industrier. Det gælder saaledes om Manufakturindustrien, Papirindustrien, Porcelæn- og Terrakottaindustrien, Cigarindustrien osv. Vi have stadig søgt at holde os à jour med Ønskerne i disse Kredse og søgt at skaffe saa mange Oplysninger fra Arbejdernes Side som vel muligt. Gennemgaaende have Arbejderne stillet sig paa det Standpunkt, at de ikke have været synderlig bange for en lempelig Nedsættelse i Toldbeskyttelsen. Det have de ment, deres Industri meget godt kunde taale. Men hvad de særlig have krævet, er en Frigørelse af Raastofferne, og hvad de særlig have protesteret mod, er en Forhøjelse af Tolden paa Raastoffer. Jeg tror, at her har Arbejderklassen som Helhed vist et overordentlig sundt og klart Syn paa Tingene. De ville se, at der er i Dag omdelt et Andragende fra Tobaksarbejderne, og at dette væsentlig er rettet mod den Fordobling af Tobakstolden, som den højtærede Finansminister her foreslaar. Man finder det fra Arbejdernes Side urimeligt, at man gør Varen dobbelt saa dyr og dog ikke forhøjer dens Beskyttelse. Det kan der ogsaa være nogen Mening i. For derved indskrænker man Forbruget og stiller Faget daarligere. Arbejderne ville derfor som Helhed omkring i næsten alle Fag protestere mod en saadan Fordyrelse af Varen. Hvad man kræver, er derimod en Billiggørelse og helst en Frigørelse af alle Raastoffer. Saa vil man med godt Humør og uden nogen Ængstelse tage mod en lempelig Nedsættelse af Toldbeskyttelsen, som kan gavne hele det store, forbrugende Publikum og derved øge Købeevnen, øge Forbruget og i Virkeligheden fremme den industrielle Udvikling.

I den finansielle Oversigt er der for Manufakturvarers Vedkommende en anden Fejl. Under 135—136 er der nemlig ved en Fejltagelse skrevet 15 pCt. i Stedet for 12 pCt. og 12 pCt. i Stedet for 10 pCt., og Beregningen er derfor forkert. Der vil ikke være en Forhøjelse af 487,000 Kr., men en Nedsættelse udover Flertallets Forslag af 85,336 Kr., og efter 4 Aars